

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

zaoczny w stosunku do pozwanej K. H., J. K. (1) i M. K. (1)

Dnia 25 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anita Wolska

Protokolant: Joanna Morawska

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2019r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. G., R. G.

przeciwko (...) Sp. z o. o. z siedzibą w S., R. C., D. C., M. S., P. S., E. K., R. K., M. K. (2), L. W., B. W., A. R., D. R., R. W. (1), M. W., G. T., W. T., P. K., E. G., K. G., A. P., P. P. (1), A. H., K. R., M. B., R. B., I. K., S. K., J. K. (2), C. K., K. H., M. K. (1), J. K. (1), D. W., R. W. (2)

o przywrócenie stanu zgodnego z prawem

1.nakazuje pozwanym: R. C., D. C., M. S., P. S., E. K., R. K., M. K. (2), L. W., B. W., R. W. (1), M. W., G. T., P. K., E. G., K. G., A. P., P. P. (1), A. H., K. R., M. B., R. B., I. K., S. K., J. K. (2), C. K., K. H., D. W., R. W. (2) jako współwłaścicielom, nieruchomości położonej w S. przy ul. (...). J. H. (1), stanowiącej działkę gruntu nr (...), obręb ewidencyjny 2093 (...), dla której Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) przywrócenie stanu zgodnego z prawem poprzez umożliwienie powodom, jako współwłaścicielom nieruchomości, położonej w S., stanowiącej działkę gruntu nr (...), obręb ewidencyjny 2093 (...), dla której Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) swobodnego i niczym niezakłóconego korzystania ze służebności gruntowej przejazdu i przechodu przez działkę nr (...) poprzez :

1. doprowadzenie do możliwości samodzielnego otwierania przez powodów automatycznej bramy wjazdowej oraz bramki, znajdujących się przy wjeździe na działkę gruntu nr (...) od ul. (...), a to poprzez wydanie powodom pilota i kluczy do tych urządzeń,

2.nieczynienie powodom przeszkód w zamontowaniu domofonu przy wyżej wskazanej automatycznej bramie wjazdowej oraz dwóch bram o szerokości 4m(cztery metry) każda, zlokalizowanych na granicy pomiędzy działką gruntu nr (...), a działką gruntu nr (...) – w miejscach zaznaczonych na załączniku graficznym (k.1095 akt), oraz zgodnie z projektem technicznym (k.1147-1151 akt),w tym również w wykonaniu wszelkich niezbędnych prac budowlanych w tym zakresie,

3. nieczynienie powodom przeszkód w przejeździe oraz przechodzeniu przez działkę gruntu nr (...) po stanowiącej osiedlową drogę wewnętrzną ul. (...). J. H. (1) zgodnie z załącznikiem graficznym (k.1095 akt).

II. oddala powództwo w pozostałej części.

III. znosi wzajemnie między stronami koszty procesu, w tym koszty zastępstwa procesowego.

SSR Anita Wolska

Sygn. akt I C 710/10

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 marca 2010 roku powodowie A. G. i R. G. domagali się przywrócenia posiadania służebności ustanowionej na nieruchomości drogowej położonej w S. przy ul. (...). J. H. (1), numer ewidencyjny (...), obręb (...), stanowiącej własność pozwanych poprzez nakazanie pozwany wycięcia w ogrodzeniu muru bramy i umożliwienie powodce wykonywania służebności przejazdu i przechodu przez ww. nieruchomość drogową, w taki sposób, aby powodowie mogli dostać się przez bramę w ogrodzeniu na teren swojej nieruchomości. Powództwo wywiedli przeciwko (...) sp. z o.o. w S., R. C. (poprzednie nazwisko: Ś.-S.), D. C. (poprzednie nazwisko: S.), M. S., P. S., E. K., R. K., M. K. (2), L. W., B. W., A. R., D. R., R. W. (1), M. W., G. T., W. T., P. K., E. G., K. G., A. P., P. P. (1), K. H., A. H., K. R., M. B., R. B., I. K., S. K.

Ponadto powodowie wnieśli o zasądzenie solidarnie od pozwanych na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazali, że będąc współwłaścicielami działki numer (...) przysługuje im w stosunku do działki (...) służebność gruntowa w postaci prawa przejazdu i przechodu ustanowiona na rzecz każdego z właścicieli działki (...), bowiem należąca do nich działka nie posiada dostępu do drogi publicznej. Wyjaśnili, że działka (...) została następnie podzielona na działki (...), a następnie działka (...) uległa podziałowi na kolejne działki budowlane, na których wybudowano domy mieszkalne, a na końcu teren ten w całości został ogrodzony, w taki sposób, że działce (...) odcięty został dostęp do drogi publicznej. Powodowie zażądali zatem przywrócenia im dostępu do drogi publicznej, zgodnie z przysługującym im ograniczonym prawem rzeczowym w postaci służebności.

W odpowiedziach na pozew pozwani (...) sp. z o.o. w S. – k. 110-114; M. S., P. S., E. K., R. K., M. K. (2), L. W., B. W., A. R., D. R., E. G., K. G., K. R., i P. K. – k. 198-202; R. C., D. C., R. W. (1), M. W., G. T., W. T., A. P., P. P. (1), A. H., M. B., R. B., I. K., S. K. – k. 357-360; J. K. (2) – k. 560-563) wnosili o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniach podnosili, że powodowie nie wykonywali swojej służebności przez okres przekraczający 10 lat, a zatem koniecznym było uznanie, że służebność wygasła

Postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2013r. sąd – jako współuczestników koniecznych – wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanych: J. K. (2) i C. K. (k. 494).

Postanowieniem z dnia 21 grudnia 2017r. sąd – jako współuczestników koniecznych – wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanych: R. W. (2) i D. W. (k. 1030).

W piśmie z dnia 18 sierpnia 2014r. (k.627 - 640) pełnomocnik powodów zmienił żądanie pozwu w ten sposób, że zamiast dotychczasowego żądania wniósł o nakazanie pozwany jako współwłaścicielom, położonej w S. przy ul. (...). J. H. (1) działki gruntu nr (...), obręb ewidencyjny 2093 (...), dla której Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...), aby umożliwili powodom wykonywanie władztwa nad działką gruntu nr (...) w zakresie przysługującej im jako współwłaścicielom, położonej w S. przy ul. (...) działki gruntu nr (...), obręb ewidencyjny 2093 (...), dla której Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), służebności gruntowej przejazdu i przechodu przez działkę gruntu nr (...) poprzez wydanie powodom pilota do bramy automatycznej oraz klucza do bramki odgradzającej działkę gruntu nr (...) od ul. (...) oraz nieczynienie powodom przeszkód w zamontowaniu domofonu przy ww. automatycznej bramie wjazdowej oraz dwóch bram o szerokości 5 m na granicy pomiędzy działką

gruntu nr (...) a działką gruntu nr (...) - w miejscach zaznaczonych na załączonym rysunku i w przejeździe oraz przechodzeniu przez działkę gruntu 22/21 po szlaku oznaczonym kolorem żółtym na załączonym rysunku, celem zapewnienia działce gruntu dostępu do drogi publicznej – ul. (...).

W piśmie z dnia 11 grudnia 2014r. (k.699-675) strona powodowa podtrzymała swoje stanowisko w sprawie w zakresie zmiany powództwa posesoryjnego na petytoryjne, podnosząc, iż w okolicznościach niniejszej sprawy powództwo petytoryjne staje się wyłącznym przedmiotem postępowania i nie jest potrzebne zrzeczenie się roszczenia ani zgoda pozwanych. Przywołując jako podstawę prawną art. 222 § 1 k.c. jak i art. 222 § 2 k.c. Jednocześnie wskazując, iż z jednej strony powodowie zostali w sposób trwały pozbawieni władztwa nad służebnością, z drugiej zaś strony przywrócenie im tego władztwa wiąże się nie tyle z wydaniem powodom części nieruchomości obciążonej i jednoczesnym pozbawieniem nad nią władztwa pozwanych, ile na umożliwieniu powodom wykonywania swego władztwa nad nieruchomością obciążoną w zakresie przysługującej im służebności gruntowej poprzez zobowiązanie pozwanych do podjęcia wobec powodów określonych w petitum pozwu działań oraz zobowiązaniem pozwanych do znoszenia określonych w petitum zachowań powodów.

Pismem z dnia 14 marca 2018r. (k.1093-1096) uzupełnionym pismem z dnia 10 sierpnia 2018r. (k.1145-1151) powodowie ostatecznie precyzując żądanie wnieśli o zobowiązanie pozwanych, jako współwłaścicieli położonej w S. przy ul. (...). J. H. (1) działki gruntu nr (...), obręb ewidencyjny 2093 (...), dla której Sąd Rejonowy Szczecin- Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...), do umożliwienia powodom, jako współwłaścicielom położonej w S. przy ul. (...) działki gruntu nr (...), obręb ewidencyjny 2093 (...), dla której Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), swobodnego i niczym niezakłóconego korzystania ze służebności gruntowej przejazdu i przechodu przez działkę gruntu nr (...), poprzez:

I.doprowadzenie do możliwości samodzielnego otwierania przez powodów automatycznej bramy wjazdowej oraz bramki, znajdujących się przy wjeździe na działkę gruntu nr (...) od ul. (...), a to poprzez wydanie powodom pilota i kluczy do tych urządzeń,

II.nieczynienie powodom przeszkód w zamontowaniu domofonu przy ww. automatycznej bramie wjazdowej oraz dwóch bram o szerokości 4 m każda, zlokalizowanych na granicy pomiędzy działką gruntu nr (...) a działką gruntu nr (...) - w miejscach zaznaczonych na załączniku graficznym do pisma przygotowawczego powodów z dnia 14 marca 2018 r. oraz zgodnie z załączonym do pisma przygotowawczego powodów z dnia 10 sierpnia 2018 r. projektem technicznym - rys. nr 1, 2, 3, 4 i 5, tym również w wykonaniu wszelkich niezbędnych robót budowlanych w tym zakresie.

III. nieczynienie powodom przeszkód w przejeździe oraz przechodzeniu przez działkę gruntu nr (...), po stanowiącej osiedlową drogę wewnętrzną ul. (...). J. H. (1), zgodnie z załączonym do pisma z 14 marca 2018 r. załącznikiem graficznym.

W pozostałym zakresie podtrzymali w całości dotychczasowe stanowisko strony powodowej w sprawie.

Pozwana D. W., także jako pełnomocnik swojego męża na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2018r. (k.1106) oświadczyła, iż z uwagi na krótkotrwały okres zamieszkiwania i biorąc pod uwagę stanowisko powodów w zakresie żądania przejazdu przez ich nieruchomość, byłoby to uciążliwością z uwagi na małą ilość miejsca i wąskie przejazdy. Przejazdy są dostosowane do przejazdu pojazdów osobowych w jedną stronę na większości terenu. Na tym terenie jest problem z parkowaniem i pojazdy są stawiane wszędzie, również na jezdni. Nadto na osiedlu jest dużo dzieci i jeżdżą rowerami po tym terenie i bawią się. Z racji tego wnosi o oddalenie powództwa. Nadto podniosła, iż patrząc na geosytuowanie widać, że od strony ul. (...) są ogrody działkowe i tym samym można byłoby wyznaczyć jakiś pas dojazdu do nieruchomości powodów. Ewentualnie od drugiej strony ul. (...), gdzie być może istniałaby możliwość dojazdu przy ewentualnym odstąpieniu części nieruchomości. Byłoby to najrozsądniejszym, bo służebność nie może być uciążliwą dla pozostałych mieszkańców.

W odpowiedzi na sprecyzowane żądanie pozwani reprezentowani przez profesjonalnych pełnomocników wnieśli o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania (k. 1192-1193; 1197-1198). Podniesiono, iż w ich ocenie sposób sprecyzowania i ostateczne sformułowanie żądania pozwu powoduje, iż w przypadku jego uwzględnienia – orzeczenie sądu będzie niewykonalne w świetle art. 1049 k.p.c.

Natomiast pozwani : K. H., M. K. (1) oraz J. K. (1) nie złożyli odpowiedzi na pozew, nie składali wyjaśnień w sprawie oraz nie wnoszą o rozpoznanie sprawy pod ich nieobecność.

Przed wydaniem orzeczenia Sąd dokonał weryfikacji aktualnego stanu prawnego przedmiotowych nieruchomości za pośrednictwem elektronicznej przeglądarki ksiąg wieczystych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 października 1990r. Rep. A Nr 6307/1990 przed Notariuszem I. P.: A. oraz I. małżonkowie G. nabyli od M. i L. małżonków (...) niezabudowaną działkę numer (...) o obszarze 52 a 46 m², a nabycie to nastąpiło na majątek wspólny małżonków G.. Nieruchomość ta nie posiadała dostępu do drogi publicznej. W sporządzonej w formie aktu notarialnego umowie sprzedający ustanowili na działce (...) prawo przejazdu i przechodu na rzecz każdorazowego właściciela działki numer (...) o szerokości i przebiegu, który ustanowią poza niniejszą umową.

W 1994r. A. G. i I. G. rozwiedli się. Po rozwodzie byli małżonkowie nie dokonali podziału majątku wspólnego. Stosownej zmiany zapisów w księdze wieczystej (w zakresie ustania wspólności majątkowej małżeńskiej dokonano w dniu 17 października 1997r.) W dniu 20 stycznia 2009 r. zmarł I. G.. Spadek po nim w całości nabył jego syn R. G.. Od tego momentu A. G. i R. G. są współwłaścicielami działki numer (...) w udziałach po 1/2.

Bezsporne, a nadto dowód:

- umowa sprzedaży z 4.10.1990r. k. 226-227,

- zawiadomienie z 17.10.1997r. k.228.

W treści księgi wieczystej urządzonej dla nieruchomości gruntowej - działki oznaczonej nr (...) dokonano wpisu służebności przechodu i przejazdu z tym, że służebność ta obciążała nieruchomość powodów, natomiast jako nieruchomość władnącą wskazana została nieruchomość gruntowa — działka oznaczona nr (...). Były to błędne zapisy.

Działka (...) uległa dalszemu podziałowi na działki (...).

Umową z dnia 8 lutego 2007r. Rep. A nr 1107/2007– sporządzoną w formie aktu notarialnego przed Notariuszem M. O.– (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. nabyła od P. B. działkę numer (...).

W chwili nabycia działki numer (...) przez spółkę, nieruchomość ta nie była w żaden sposób obciążona w stosunku do nieruchomości stanowiącej własność powodów t.j. działki numer (...). W umowie z dnia 8 lutego 2007 r. wskazane zostało, że w dziale I księgi wieczystej urządzonej dla nieruchomości nabywanej przez spółkę wpisana jest służebność przejazdu i przechodu przez działkę nr (...). Powyższe odpowiadało treści wpisów uczynionych w księgach wieczystych.

Postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2008r. Sąd Rejonowy w Szczecinie sprostował oczywistą omyłkę pisarską dotyczącego wpisu na wniosek zawarty w umowie sprzedaży z dnia 4 października 1990r. w ten sposób, że w dziale I księgi wieczystej prowadzonej za numerem (...) dla działki nr (...) wpisał służebność gruntową przez działki (...). Natomiast w dziale III ksiąg wieczystych prowadzonych za numerami (...) i (...) prowadzonych dla działek (...) wpisał: służebność gruntową przejazdu i przechodu na rzecz każdorazowego właściciela działki numer (...).

Bezsporne, a nadto dowód:

- odpis z KRS k. 117-121,

- odpisy z KW k.10-17, k.18-25,
- umowa przeniesienia z 8.02.2007 r. k. 122-126,
- badanie stanu władania k. 229,
- dokumentacja dot. podziału działki (...) k. 230-236,
- zeznania świadka P. B. k. 441.

(...) sp. z o.o. w S. jako właściciel działki (...) dokonał jej podziału na następujące działki: 22/1, 22/2, 22/5, 22/6, 22/7, 22/8, 22/9, 22/10, 22/11, 22/12, 22/13, 22/14, 22/15, 22/16, 22/17, 22/18, 22/20, 22/21A. Na nieruchomości tej spółka wybudowała domy jednorodzinne. Celem dojazdu do tego terenu z drogi publicznej przy ul. (...) utworzono drogę wewnętrzną (ul. (...). J. H.), a współudziałowcami **tej działki (droga)** są wszyscy nabywcy wyżej wskazanych działek.

Cały teren domków mieszkalnych wybudowanych przez (...) sp. z o.o. w S. został ogrodzony, w taki sposób, że z drogi publicznej przy ul. gen. J. H. nie można dostać się do nieruchomości powodów położonej na działce (...).

Postawienie ogrodzenia skutkowało niemożnością korzystania przez powodów z ustanowionej dla nich umową z dnia 4 października 1990r. służebnością przejazdu i przechodu.

Działka (...) do chwili obecnej jest niezabudowana.

Pomiędzy stronami podjęte zostały próby ugodowego zakończenia sporu, które jednak okazały się bezskuteczne.

Bezsporne, a nadto dowód:

- wezwanie z 22.02.2010 r. k. 9,
- odpisy z KW k.10-17, k.18-25,
- mapa k. 26, k. 711, k. 1095-1096,
- zdjęcia k. 206,
- zeznania świadka L. O. k. 391-392,
- zeznania świadka E. P. k. 392-392v,
- zeznania świadka P. B. k. 441,
- dziennik budowy k. 409-415,
- zeznania powódki A. G. k. 609-611,
- zeznania pozwanej M. S. k. 611-612,
- zeznania pozwanego C. K. k. 612-613,
- rysunek k. 640,
- protokół oględzin k. 741-745,
- plan sytuacyjny i rzuty k. 1147-1151,

Aktualnie w dziale II księgi wieczystej prowadzonej dla nieruchomości przy ul. (...). J. H. (1) działki gruntu nr (...), obręb ewidencyjny 2093 (...), dla której Sąd Rejonowy Szczecin- Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) jako współwłaściciele wpisani są: R. C., D. C. (na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej w udziale do 1/16 części), M. S., P. S.(na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej w udziale do 1/16 części), E. K., R. K.(na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej w udziale do 1/16 części), M. K. (2)(w udziale do 1/16 części), L. W., B. W.(na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej w udziale do 1/16 części), R. W. (1), M. W.(na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej w udziale do 1/16 części), G. P.-T. (w udziale do 1/16 części), P. K.(w udziale do 1/16 części), E. G., K. G.(na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej w udziale do 1/16 części), A. P., P. P. (1)(na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej w udziale do 1/16 części), A. H.(w udziale do 1/32 części), K. R.(w udziale do 1/16 części), M. B., R. B.(na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej w udziale do 1/16 części), I. K. i S. K.(na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej w udziale do 1/16 części), J. K. (2), C. K.(na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej w udziale do 1/16 części), K. H.(w udziale do 1/32 części), D. W., R. W. (2)(na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej w udziale do 1/16 części). W dziale IV widnieje wpis ograniczonego prawa rzeczowego (numer wpisu 4) o treści: „Służebność gruntowa przejazdu i przechodu na rzecz każdorazowego właściciela działki nr (...) opisaney w KW nr (...) przez działki nr (...) z KW niniejszej”

Aktualnie w księdze wieczystej prowadzonej dla nieruchomości, stanowiącej działkę gruntu nr (...), obręb ewidencyjny 2093 (...), dla której Sąd Rejonowy Szczecin- Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) jako współwłaściciele wpisani są: A. G. w udziale do 1/2 części oraz R. G. w udziale do 1/2 części. „W dziale I –Sp widnieje uprawnienie do przejazdu i przechodu przez m.in. działkę nr (...) na rzecz każdorazowego właściciela działki (...) z KW niniejszej.”

Bezsporne, a nadto dowód:

- odpisy z KW k. 10-17, k.18-25,

- umowa sprzedaży i ustanowienia hipoteki k. 511-513v,

- umowa sprzedaży oraz umowa darowizny z 05.09.2017r.k. 1000-1007,

- umowa sprzedaży, przedwstępna umowa sprzedaży i ustanowienia służebności z 26.03.2009r. k. 1053-1058,

- umowa sprzedaży z 06.04.2009r. k.1059-1064,

- wydruk z elektronicznej przeglądarki KW k.1176-1191.

Z dniem 8 lutego 2012 r. wszelkie prawa i obowiązki będące po stronie (...) sp. z o.o. w S. przeszły na (...) sp. z o.o. w S..

Bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Wytoczone powództwo podlegało uwzględnieniu.

W niniejszej sprawie ostatecznie powodowie domagali się przywrócenia stanu zgodnego z prawem i dopuszczenia do współposiadania działki celem umożliwienia im realizacji przysługującej służebności gruntowej t.j. dostępu do drogi publicznej. Pierwotnie zaś powództwo dotyczyło żądania w zakresie ochrony naruszonego posiadania.

Odnosząc się natomiast do możliwości dokonania zmiany powództwa przytoczenia wymaga art. 193 § 1 k.p.c. który stanowi, iż zmiana powództwa jest dopuszczalna, jeżeli nie wpływa na właściwość sądu. § 2- Jeżeli w myśl przepisu poprzedzającego zmiana nie jest dopuszczalna, a powód zmienia powództwo w ten sposób, że występuje z nowym roszczeniem obok pierwotnego, sąd rozpoznaje nowe roszczenie jako sprawę oddzielną, jeżeli jest dla niej

rzeczowo i miejscowo właściwy, w przeciwnym zaś razie przekazuje sprawę sądowi właściwemu. Gdy jednak zmiana taka następuje w sądzie rejonowym, należy przekazać całe zmienione powództwo sądowi okręgowemu, który dla zmienionego powództwa jest rzeczowo i miejscowo właściwy. § 3 - Jeżeli powód występuje z nowym roszczeniem zamiast lub obok roszczenia pierwotnego, skutki przewidziane w artykule poprzedzającym rozpoczynają się z chwilą, w której roszczenie to powód zgłosił na rozprawie w obecności pozwanego, w innych zaś wypadkach - z chwilą doręczenia pozwanemu pisma zawierającego zmianę i odpowiadającego wymaganiom pozwu. W świetle art. 193 k.p.c. dopuszczalna jest przedmiotowa zmiana powództwa posesoryjnego na powództwo petytoryjne, a jej skutkiem jest wejście roszczenia objętego nowym powództwem w miejsce dawnego. W razie kolejnego przekształcenia powództwa petytoryjnego na powództwo posesoryjne o przywrócenie utraconego posiadania, będzie ono mogło odnieść skutek, jeżeli nastąpi w ciągu roku od chwili naruszenia posiadania. Taką uchwałę podjął Sąd Najwyższy w dniu 07 kwietnia 1992r. w sprawie III CZP 29/92(OSNC 1992/11/192). W uzasadnieniu Sądu Najwyższego wskazano, iż zgodnie z przepisem § 1 tego artykułu jedynym warunkiem dopuszczalności takiej zmiany jest, by nie wpływała ona na właściwość sądu, to jest by sąd nadal był właściwy rzeczowo i miejscowo. W związku z tym zarówno doktryna, jak i orzecznictwo zajmują stanowisko, że nie ma żadnych przeszkód natury procesowej do zmiany powództwa petytoryjnego na posesoryjne lub odwrotnie (por. orzeczenia SN: z dnia 2 września 1957 r. I CR 511/57 - OSPiKA 1958, poz. 184 i z dnia 14 stycznia 1965 r. III CR 76/65 - OSPiKA 1967, poz. 211). Na gruncie powołanego wyżej przepisu nie ma żadnego znaczenia okoliczność, że takie przekształcenie powództwa spowoduje przekazanie sprawy z postępowania odrębnego na drogę postępowania zwykłego, lub odwrotnie. W doktrynie uważa się, że przedmiotowe przekształcenie powództwa zachodzi wówczas, gdy ulega zmianie żądanie pozwu lub jego podstawa faktyczna, to jest okoliczności faktyczne przytoczone pierwotnie jako uzasadnienie żądania bądź oba te elementy składowe powództwa. Zmiana powództwa zachodzi również wówczas, gdy prowadzi do powstania nowego powództwa, wprawdzie oderwanego od poprzedniego, ale pozostającego z nim w związku, jak to ma miejsce, między innymi, przy zmianie powództwa posesoryjnego na petytoryjne. Następstwem takiej zmiany powództwa jest to, że nowe roszczenie wchodzi w miejsce, lub obok, dawnego. W tym ostatnim wypadku dojdzie w toku procesu do kumulacji roszczeń, o których sąd orzeknie w jednym wyroku, co jednak nie może mieć miejsca w stosunku do powództwa posesoryjnego i powództwa windykacyjnego lub negatoryjnego. W pierwszym natomiast wypadku - tzn. wtedy gdy powód zgłasza nowe roszczenie "zamiast" poprzedniego - nowe roszczenie staje się wyłącznie przedmiotem postępowania, a dawne przestaje nim być.

Stąd z uwagi na dopuszczalność zmiany powództwa w okolicznościach niniejszej sprawy Sąd zobligowany był go jego weryfikacji w kontekście ustalonego stanu faktycznego, który nie był kwestionowany w zakresie okoliczności jego naruszenia i trwania określonego stanu rzeczy uniemożliwiającego korzystanie powodom z przedmiotowej służebności. W tym stanie rzeczy pozwani podnieśli okoliczność braku możliwości wykonalności orzeczenia w sprawie przy ostatecznie sprecyzowanym żądaniu w piśmie z dnia 10 sierpnia 2018r. (k.1145-1151) Powodowie ostatecznie precyzując żądanie wnieśli o zobowiązanie pozwanych, jako współwłaścicieli położonej w S. przy ul. (...). J. H. (1) działki gruntu nr (...), obręb ewidencyjny 2093 (...), dla której Sąd Rejonowy Szczecin- Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...), do umożliwienia powodom, jako współwłaścicielom położonej w S. przy ul. (...) działki gruntu nr (...), obręb ewidencyjny 2093 (...), dla której Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), swobodnego i niczym niezakłóconego korzystania ze służebności gruntowej przejazdu i przechodu przez działkę gruntu nr (...), poprzez:

I.doprowadzenie do możliwości samodzielnego otwierania przez powodów automatycznej bramy wjazdowej oraz bramki, znajdujących się przy wjeździe na działkę gruntu nr (...) od ul. (...), a to poprzez wydanie powodom pilota i kluczy do tych urządzeń,

II.nieczynienie powodom przeszkód w zamontowaniu domofonu przy ww. automatycznej bramie wjazdowej oraz dwóch bram o szerokości 4 m każda, zlokalizowanych na granicy pomiędzy działką gruntu nr (...) a działką gruntu nr (...) - w miejscach zaznaczonych na załączniku graficznym do pisma przygotowawczego powodów z dnia 14 marca 2018

r. oraz zgodnie z załączonym do pisma przygotowawczego powodów z dnia 10 sierpnia 2018 r. projektem technicznym - rys. nr 1, 2, 3, 4 i 5, tym również w wykonaniu wszelkich niezbędnych robót budowlanych w tym zakresie.

III. nieczynienie powodom przeszkód w przejeździe oraz przechodzeniu przez działkę gruntu nr (...), po stanowiącej osiedlową drogę wewnętrzną ul. (...). J. H. (1), zgodnie z załączonym do pisma z 14 marca 2018 r. załącznikiem graficznym.

Podstawę prawną niniejszego żądania powodów stanowiły przepisy art. 222 § 2 k.c. w z art. 251 k.c.

Poza sporem stron znajdowała się okoliczność, że powodowie nie posiadają dostępu do drogi, z uwagi na ogrodzenie działek, na których posadowione są ich nieruchomości. Zgromadzony zaś w toku postępowania materiał dowodowy pozwolił na ustalenie, że powodowie posiadają prawo służebności przejazdu i przechodu, które to prawo zostało naruszone poprzez posadowienie przedmiotowego ogrodzenia.

W myśl art. 222 § 2 k.c. przeciwko osobie, która narusza własność w inny sposób aniżeli przez pozbawienie właściciela faktycznego władztwa nad rzeczą, przysługuje właścicielowi roszczenie o przywrócenie stanu zgodnego z prawem i o zaniechanie naruszeń. Przy tym w niniejszej sprawie powodowie domagali się przywrócenia stanu zgodnego z prawem na nieruchomości będącej we współwłasności pozwanych, co do której została ustanowiona na rzecz każdego z właścicieli nieruchomości władnącej - należącej obecnie do powodów - służebność prawa przejazdu i przechodu. Powodowie domagali się zatem nakazania pozwanym określonych zachowań. Przy tym poza sporem jest okoliczność, że służebność stanowi ograniczone prawo rzeczowe (art. 244 § 1 k.c.). Do tych zaś praw – w oparciu o treść art. 251 k.c. kodeksu cywilnego – winno się stosować odpowiednio przepisy o prawie własności.

Roszczenie negatoryjne wynika z bezwzględności charakteru prawa własności i ma charakter prawnorzeczowy. Dla realizacji roszczenia z art. 222 § 2 k.c. bez znaczenia jest, czy właściciel (tu osoba której przysługuje służebność) na skutek naruszenia jego prawa własności poniósł szkodę, a także czy naruszenie ma wpływ na zakres i sposób korzystania z rzeczy przez właściciela. Roszczenie negatoryjne ma chronić właściciela przed naruszeniami, które mają charakter trwały lub się powtarzają. Sąd Apelacyjny w Gdańsku słusznie wskazał, że „roszczenie negatoryjne jest wymierzone przeciwko trwałemu wkroczeniu w sferę uprawnień właściciela przez osobę nieuprawnioną i zarazem naruszenie to wyraża się w wytworzeniu ciągłego lub powtarzającego się i grożącego powtarzaniem pogwałcenia sfery uprawnień właściciela” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 27 lutego 2013 r., V ACA 36/13, L.). Zachowanie jednorazowe i krótkotrwałe nie uzasadnia roszczenia negatoryjnego, gdy z okoliczności wynika, że nie należy spodziewać się, że zostanie ono podjęte po raz kolejny. Zauważyć nadto należy, że nie są istotne okoliczności podmiotowe leżące po stronie osoby ingerującej w cudzą własność, takie jak wina czy zła wiara. Treścią roszczenia negatoryjnego jest żądanie przywrócenia stanu zgodnego z prawem oraz żądanie zaniechania innych naruszeń niż pozbawienie właściciela władztwa nad rzeczą. Sformułowanie przywrócenie stanu zgodnego z prawem można pojmować na rozmaite sposoby. Zgodnie z ujęciem szerszym, chodzi tu o przywrócenie stanu, jaki by istniał, gdyby własność (w niniejszej sprawie ograniczone prawo rzeczowe – służebność przejazdu i przechodu) nie została naruszona. Żądanie to obejmuje zatem usunięcie wszelkich dokonanych bezprawnie zmian. Co przy tym niezwykle istotne, powyższe uregulowanie dotyczące ochrony prawa własności znajduje odpowiednie zastosowanie także do ochrony ograniczonych praw rzeczowych (por. wyrok SN z dnia 6 września 2000 r., II KKN 322/00, LEX nr 52607), do których zgodnie z art. 244 § 1 k.c. zalicza się m.in. służebność.

Podstawową przesłanką roszczenia negatoryjnego jest własność podmiotu (w niniejszym wypadku skuteczne legitymowanie się służebnością przysługująca nieruchomości władnącej). Kolejną przesłanką roszczenia negatoryjnego jest zaś naruszenie własności w inny sposób niż poprzez pozbawienie właściciela faktycznego władztwa nad rzeczą. Zatem legitymacja czynna w postępowaniu negatoryjnym przysługuje uprawnionemu do korzystania – w tym wypadku – ze służebności, natomiast legitymacja bierna każdemu kto wskazane ograniczone prawo rzeczowe narusza.

Przywrócenie stanu zgodnego z prawem polega natomiast na stworzeniu stanu rzeczy, w którym właściciel (uprawniony z tytułu ograniczonego prawa rzeczowego w postaci służebności) może bez zakłóceń i przeszkód

wykonywać przysługujące mu prawo. Przy tym należy pamiętać, że nie zawsze przywrócenie stanu zgodnego z prawem jest równoznaczne z przywróceniem do stanu poprzedniego (tj. do stanu, w którym rzecz znajdowała się przed dokonaniem naruszeń). Niekiedy przywrócenie do takiego stanu jest niemożliwe albo bezcelowe. W każdym przypadku treść i zakres roszczenia negatoryjnego są zdeterminowane postacią naruszenia prawa (...) oraz potencjalnych zagrożeń, które mogą wystąpić w przyszłości (por. Komentarz do kodeksu cywilnego art. 222 KC T. I red. Gutowski 2016, wyd. 1/Orlicki). Służebność gruntowa powinna być wykonywana w taki sposób, żeby jak najmniej utrudniała korzystanie z nieruchomości obciążonej (art. 288 k.c.). Zatem rozpoznając, czy doszło do faktycznego naruszenia – przez właściciela nieruchomości obciążonej – prawa uprawnionego do korzystania ze służebności należy uwzględnić faktyczny zakres służebności oraz zweryfikować czy naruszenie tegoż prawa uniemożliwia uprawnionemu korzystanie ze służebności w jej niezbędnym zakresie.

W myśl wskazanego wyżej przepisu służebność gruntowa powinna być wykonywana tak, aby jak najmniej utrudniać wykonywanie przez właściciela rzeczy obciążonej jego uprawnień. Czyli korzystając z uprawnień wynikających ze służebności czynnej, właściciel nieruchomości władnącej powinien ingerować w sferę własności nieruchomości obciążonej w sposób jak najmniej kolidujący z działaniami podejmowanymi na nieruchomości obciążonej przez jej właściciela. W wykonywaniu służebności gruntowych niezbędne jest zatem wypośrodkowanie celu, w jakim służebność tę ustanowiono, oraz interesu nieruchomości obciążonej. Należy uznać, że służebność gruntowa będzie wykonywana w taki sposób, żeby jak najmniej utrudniała korzystanie z nieruchomości obciążonej, jeżeli osiągnięcie celu nie nastąpi nadmiernym kosztem nieruchomości władnącej, wykonywanie zaś prawa własności nieruchomości obciążonej nie będzie przeszkadzało w osiągnięciu celu ustanowionej służebności.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszego postępowania uznać należało, że niewątpliwie działania pozwanych w postaci postawienia ogrodzenia oraz odmowy dostępu do bramy stanowi działanie wykraczające poza normalne – przyjęte w relacjach dobrosąsiedzkich – użytkowanie nieruchomości obciążonej, skoro celem służebności było umożliwienie każdoczesnemu właścicielowi działki (...) (jako każdoczesnemu właścicielowi nieruchomości władnącej) przechodu i przejazdu przez nieruchomość pozwanych.

W tym zakresie dostrzec należało, że pozwani wywodzili w niniejszej sprawie zarzut przedawnienia, który miałby znaczenie jedynie w sytuacji, gdyby powodowie swoje żądanie wywodzili z posiadania (art. 344 k.c.), a nie tak jak w sprecyzowanym w toku postępowania żądaniu z art. 222 § 2 k.c. w zw. z art. 251 k.c., które to żądanie nie przedawnia się.

Nadto co znaczące pozwani – pomimo reprezentowania ich przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego – podnosząc twierdzenia o wygaśnięciu służebności powodów wskutek jej nie wykonywania nie sformułowali w tym zakresie żądania o ustalenie na podstawie art. 293 k.c. w zw. z art. 189 k.c. Powyższe zaś skutkować musiało uznaniem, że sąd nie był w toku niniejszego postępowania zobowiązany do rozważania zaistnienia przesłanek unormowanych w art. 293 k.c. niewykonywania przez powodów służebności przez lat dziesięć. Zaznaczenia natomiast wymaga, iż zgodnie z ustawą o księgach wieczystych i hipotece z dnia 6 lipca 1982r. (Nr 19, poz. 147 ze zmianami) t.j. jej art. 3 ust. 1 Domniemywa się, że prawo jawne z księgi wieczystej jest wpisane zgodnie z rzeczywistym stanem prawnym. Zgodnie zaś z ust. 2 – Domniemywa się, że prawo wykreślone nie istnieje.

Tym samym w ocenie Sądu (z uwagi na treść przedmiotowych ksiąg wieczystych w dziale I – Sp nieruchomości władnącej – należącej do powodów i w dziale III nieruchomości obciążonej – należącej do pozwanych) powodowie wykazali istnienie swojego prawa w postaci ograniczonego prawa rzeczowego, a fakt jego naruszenie, polegający na uniemożliwieniu im przez pozwanych korzystania z tego prawa nie był sporny. Nie ma znaczenia więc, iż w chwili nabywania przedmiotowej nieruchomości obciążonej przez developera istniał błędny zapis w księdze wieczystej, skoro pozwani zaakceptowali postanowienie w przedmiocie jego sprostowania, które nie zostało przed nich zaskarżone i stanowiło zaistnienie takiego stanu prawnego, który został przedstawiony w ustalonym stanie faktycznym i co istotne wynika ze stosownych zapisów w przedmiotowych księgach wieczystych.

Reasumując w tym miejscu z uwagi na zmianę w toku procesu powództwa z posesoryjnego na petytoryjne Sąd stwierdza, iż w pełni podziela stanowisko strony powodowej w kwestii jej dopuszczalności. Jest to o tyle istotne, gdyż praktycznie przez około 4 lat strony wiodły spór posesoryjny t.j. odnoszący się do naruszenia stanu posiadania, podstawę tak ukształtowanego powództwa stanowił przepis art. 344 k.c., zgodnie z którym przeciwko temu, kto samowolnie naruszył posiadanie, jak również przeciwko temu, na czyją korzyść naruszenie nastąpiło, przysługuje posiadaczowi roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego i o zaniechanie naruszeń. Nie jest ono zależne od dobrej wiary posiadacza ani od zgodności posiadania ze stanem prawnym, chyba, że prawomocne orzeczenie sądu lub innego powołanego do rozpoznawania spraw tego rodzaju organu państwowego stwierdziło, że stan posiadania powstały na skutek naruszenia jest zgodny z prawem. Roszczenie to wygasa, jeśli nie będzie dochodzone w ciągu roku od chwili naruszenia. Stosowanie do dyspozycji art. 336 k.c., posiadaczem rzeczy jest zarówno ten, kto nią faktycznie włada jak właściciel (posiadacz samoistny), jak i ten, kto nią faktycznie włada jak użytkownik, zastawnik, najemca, dzierżawca lub mający inne prawo, z którym łączy się określone władztwo nad cudzą rzeczą (posiadacz zależny). Posiadacza powinny, zatem cechować łącznie dwa elementy – faktyczne władania rzeczą i wola wykonywania tego władztwa. Naruszenie posiadania może przybrać dwojaką postać – pozbawienia lub zakłócenia posiadania. Przez samowolność takiego naruszenia rozumieć należy natomiast wkroczenie w sferę cudzego posiadania przez osobę, która nie jest do tego uprawniona, a zatem czyni to bezprawnie (por. A. Kidyba, K.A. Padańska, T. A. Filipiak, Kodeks cywilny. Komentarz. Tom II. Własność i inne prawa rzeczowe, LEX, 2009). Przez pozbawienie posiadania należy rozumieć takie działanie, którego skutkiem jest utrata przez posiadacza władztwa nad rzeczą. Natomiast przez zakłócenie posiadania rozumie się wtargnięcie w sferę władztwa posiadacza, które jednak go tego władztwa nad rzeczą nie pozbawia, na przykład przejeżdżanie przez cudzą nieruchomości (por. w szczególności J. Ignatowicz (w:) Komentarz, t. I, 1972, s. 791; A. Kunicki (w:) System prawa cywilnego, t. II, 1977, s. 876; E. Gniewek, Komentarz, 2001, s. 807). Zależnie od występującej postaci naruszenia posiadania, posiadacz może żądać przywrócenia stanu poprzedniego przez wydanie rzeczy lub przywrócenie posiadania przez wydanie pozwanemu odpowiednich zakazów i nakazów; w szczególności zaniechania dalszych naruszeń, o ile istnieje realne zagrożenie ich wystąpienia. Wskazać należy, iż legitymacja czynna do wytoczenia powództwa posesoryjnego przysługuje tylko posiadaczowi rzeczy, zarówno samoistnemu, jak i zależnemu. Legitymowanym biernie jest ten, kto dopuścił się naruszenia posiadania, oraz osoba, na której korzyść naruszenia dokonano. Według art. 478 k.p.c., w sprawach o naruszenie posiadania sąd bada jedynie ostatni stan posiadania i fakt jego naruszenia. Postępowanie dowodowe zawnioskowane przez stronę pozwaną w tym zakresie było prowadzone w kierunku wykazania, iż to roszczenie wygasło skoro nie było dochodzone w ciągu roku od chwili naruszenia. Jednocześnie podnoszono zarzut wygaśnięcia służebności wskutek jej niewykonywania przez okres 10 lat. Do tego zarzutu w zakresie jego skuteczności Sąd odniósł się już powyżej. Tym samym przeprowadzone postępowanie dowodowe w postaci przesłuchania świadków oraz niektórych stron nie miało zasadniczego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy biorąc pod uwagę przesłanki ustawowe zmienionego żądania i te okoliczności, które wynikają z zapisów w przedmiotowych księgach wieczystych i braku sporu stron co do naruszenia prawa przysługującego powodom.

Odnosząc się natomiast do zarzutu w zakresie niewłaściwego sprecyzowania żądania, które nie zapewnia jego wykonalności przytoczenia wymaga art. 1049 § 1 k.p.c., który stanowi, iż jeżeli w samym tytule egzekucyjnym nie postanowiono, że w razie niewykonania przez dłużnika w wyznaczonym terminie czynności, którą może wykonać także inna osoba, wierzyciel będzie umocowany do wykonania tej czynności na koszt dłużnika - sąd, w którego okręgu czynność ma być wykonana, na wniosek wierzyciela wezwie dłużnika do jej wykonania w wyznaczonym terminie, a po bezskutecznym upływie terminu udzieli wierzycielowi umocowania do wykonania czynności na koszt dłużnika. Na żądanie wierzyciela sąd przyzna mu sumę potrzebną do wykonania czynności. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie.

W ocenie Sądu biorąc pod uwagę treść pkt I wyroku takiego zagrożenia nie ma, albowiem w pkt 2 i 3 chodzi o „nieczynienie powodom przeszkód” a nie nakładanie określonego zobowiązania na rzecz pozwanych w tym zakresie. To zobowiązanie wobec pozwanych dotyczy jedynie wydania powodom pilota i kluczy do automatycznej bramy wjazdowej oraz bramki, co nie wydaje się czynnością, która byłaby niewykonalna (pkt 1). Co do pkt 2 odnosi się on do projektu sporządzonego przez uprawnioną osobę mgr inż.arch I. L. (k.1147-1151). Na marginesie należy dodać, iż

obie strony postępowania wskutek określonych złych zapisów w księgach wieczystych zostały wprowadzone w błąd, ale to powodowie od co najmniej 2009r. pozbawieni są możliwości korzystania ze swojej nieruchomości w granicach prawa i to ich decyzją było wzięcie na siebie kosztów wykonania bramy w ogrodzeniu. Pozwani zaś podnosząc kwestię posiadania innego dostępu do drogi publicznej mogli w tym zakresie, co najmniej po zmianie powództwa (w 2014r.) wytoczyć powództwo o ustalenie wygaśnięcia służebności lub o jej zniesienie. Sąd podczas dokonanych oględzin naocznie stwierdził, iż powodowie nie mają faktycznego dostępu do drogi publicznej, a realizacja ich prawa w zakresie służebności gruntowej od lat nie jest możliwa z uwagi na niezłomną postawę pozwanych, którzy poza jednak swoimi twierdzeniami i zarzutami przez ponad 9 –letni proces nie doprowadzili do zmian w zapisach przedmiotowych ksiąg wieczystych.

W tym stanie rzeczy Sąd uwzględnił aktualne żądanie powodów i orzekł jak w pkt I wyroku. W pkt II wyroku Sąd oddalił powództwo w stosunku do pozwanych, którzy nie są już współwłaścicielami nieruchomości władnącej, a aktualnych współwłaścicieli (wymienionych w pkt I wyroku) zobowiązał zgodnie z ostatecznym żądaniem pozwu. W stosunku do trzech pozwanych Sąd wydał orzeczenie zaoczne z uwagi na treści art. 399 § 1 k.p.c. albowiem K. H., J. K. (1) i M. K. (1) nie złożyli odpowiedzi na pozew, nie stawiali się na rozprawy i nie składali wyjaśnień. Z grona tych pozwanych jedynie pozwana K. H. jest aktualnie współwłaścicielem nieruchomości obciążonej. Orzeczenie o kosztach Sąd oparł na treści art. 100 k.p.c., który stanowi, iż w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Z wyrażoną w art. 98 k.p.c. zasadą, że wygrywającej stronie przysługuje zwrot całości poniesionych niezbędnych kosztów procesu koresponduje zawarta w art. 100 k.p.c. regulacja na wypadek częściowego uwzględnienia żądań. Wzajemne zniesienie byłoby usprawiedliwione nie tylko przy zbliżonym zakresie wygrania sprawy i zbliżonych kosztach poniesionych przez te strony, ale również, gdy proporcja wygranej do przegranej części jest odwrotnie proporcjonalna do wyłożonych kosztów przez każdą ze stron. Art. 100 k.p.c. nie wymaga arytmetycznie dokładnego rozdzielania kosztów wg stosunku wygranej części do przegranej, zaś dzięki zasadzie słuszności pozwala oceniać zakres wygranej również w sytuacji wielości i różnorodności roszczeń. Sąd opierając swoje rozstrzygnięcie w zakresie kosztów postępowania na wskazanej regulacji prawnej wziął pod uwagę to, że powodowie wygrali spór, ale w sytuacji zmiany powództwa z posesoryjnego na petytoryjne, rezygnując z pierwotnego żądania w przedmiocie ochrony naruszonego posiadania, które to roszczenie wygasa z uwagi na okres jednego roku od chwili naruszenia, gdy nie jest realizowane prawnie. Do 2014r. całe postępowanie dowodowe było koncentrowane (przede wszystkim w zakresie wniosków dowodowych pozwanych) na tej podstawie prawnej i wymagało zaangażowania w pierwotną podstawę prawną pozwu. Trudno byłoby w tej sytuacji procesowej obciążać tymi kosztami pozwanych jako przegrywających niniejszy proces. Nadto inne koszty (poza związanymi z reprezentacją przez profesjonalnych pełnomocników) to opłata sądowa od pozwu w przypadku powodów i koszty związane z oględzinami poniesione przez pozwanych zgłaszających tej wniosek. Nadto koszty opłat skarbowych od pełnomocnictw oraz opłat kancelaryjnych, które ponosiły obie strony sporu. Wysokość tych kosztów jest zbliżona. Stąd orzeczenie jak w pkt III wyroku.

SSR Anita Wolska

IC 710/10

Zarządzenia:

Dnia 05 lutego 2019r.

1. **wszyc do akt wydruki z elektronicznej przegladarki MSW t.j. KW (...) oraz (...) przed protokolem ogloszenia orzeczenia z 25.01.2019r. i ponumerowac akta**

2. odnotowac w kontrolce uzasadnień;

3. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pełn. pozwanych zgodnie z wnioskiem z 31.01.2019r.

4. przedlozyc za 21 dni od doręczenia (***w tym wyroku zaocznego – celem ewentualnego jego uprawomocnienia***) lub z wpływem, także celem rozliczenia zaliczki na oględziny.

SSR Anita Wolska